

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 14: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og straffeloven. (Varetægtsfængsling i isolation, varetægtsfængsling under domsforhandlingen, vidnebeskyttelse, vidneudelukkelse for præster fra andre trossamfund, afhøringer i sager ved Højesteret, behandling af retssager uden for retskredsen af lokalemæssige grunde samt klager over anklagemyndighedens sagsbehandling m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(FremSAT 6/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Dette forslag er jo en stort set uændret genfremsættelse fra sidste samling. Der er kommet et enkelt punkt mere, om, at der er åbnet for muligheden for at behandle retssager uden for retskredsen, f.eks. af lokalemæssige årsager. Det er det eneste nye, der er i forslaget.

Derfor vil jeg i det store og hele henvise til den tale, jeg holdt ved førstebehandlingen i sidste samling, og kun lige understrege, at vi er godt tilfredse med forslaget. Det hviler jo på den betænkning, som Straffelovrådet kom med for et års tid siden, men vi er godt tilfredse med, at ministeren på et par punkter er gået videre end det, Straffelovrådet foreslog.

Det er specielt ét punkt, jeg tænker på i den forbindelse, nemlig når det drejer sig om isolationsfængsling af unge. Unge under 18 år kan højst isoleres for 2 uger ad gangen og maksimalt i 8 uger i alt, uanset hvad det er for en slags kriminalitet, de har begået.

Det er vi meget tilfredse med, for vi ved jo alle, at isolationsfængsling er eller i hvert fald

kan være en voldsom belastning for de pågældende.

Vi er enige i, at man ikke kan undgå at have regler for brug af isolation, men vi skal også gøre opmærksom på, at man hele tiden skal huske på, at isolation anvender man for at opklare sager, ikke for at straffe folk, og derfor skal den være så kort som overhovedet muligt. Og vi er i den forbindelse også tilfredse med det regelsæt, der er lavet for behandlingen af de isolationsfængslede, således at man i videst muligt omfang kan undgå de negative skader, der kan komme af en isolationsfængsling.

Men som sagt vil jeg henvise til, hvad jeg sagde i foråret. Vi er godt tilfredse med lovforslaget og med den udformning, det har her, og vi vil tilsige det en både velvillig og hurtig behandling.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, det bliver måske ikke så fjernt fra, hvad jeg sagde sidste gang; det kan jeg henvise til. Vi havde jo første behandling den 29. april i år.

Det er klart, at Venstres grundsynspunkt er, at varetægtsfængsling selvfølgelig aldrig skal strækkes ud over det strengt nødvendige. Enhver er uskyldig, indtil han er dømt, og varetægtsfængsling må selvfølgelig aldrig blive en straf.

Derfor synes vi også, det er meget vigtigt, at dommerne forlanger, at politiet og anklagemyndigheden kan begrunde deres begæringer om varetægtsfængsling, og at vi lovgivere til gengæld så også forlanger, at domstolene skal begrunde deres kendelser grundigt: Men vi finder, at det som udgangspunkt må være domstolene, der fører kontrollen med, at varetægtsfængslingen ikke bliver for lang.

Hensynet til retshåndhævelsen er for Venstre et meget vigtigt princip, og vi skal ikke som lovgivere lægge hindringer i vejen for, at forbrydelser kan efterforskes og opklares. Tværtimod er det jo i et retssamfund også et vigtigt princip, at forbrydelsernes ofre ved, at forbrydelserne så vidt som overhovedet muligt bliver opklaret. Men naturligvis er vi i Venstre altid parate til at diskutere, om varetægtsfængslingerne kan indskrænkes, men det må som sagt ikke gå ud over politiets opklaringsmuligheder.

Vi er altså derfor skeptiske over for absolutte frister, og vi vil da godt spørge, hvordan ministeren vælger de her hensyn. Er ministeren f.eks. villig til at give køb på opklaring i de pædofilisager, som er så omtalte i øjeblikket?